

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Particulari 8000 Lei Instituții 16.000 Lei Abonamente de sprijin 30.000 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Inserțiuni:</p> <p>Pentru fiecare centimetru patrat câte 100 Lei</p> <p>Episcopia ort. rom. Caransebeș cont. C. E. C. Nr. 89.676</p>
--	--	--

E necesar să facă Preotul politică?

Restabilirea drepturilor cetățenești în urma evenimentelor din August 1944, a adus din nou în discuție vechea și nerezolvată problemă: „Preotul și participarea sa la activitatea partidelor politice”. „E bine să facă preotul politică?” „Trebue să facă preotul politică?”; „N'ar fi mai bine să-și vadă de datoria sa sacerdotală?” Întrebări ca acestea sunt pe buzele tuturor celor interesați și chiar a celor neinteresați. Opiniile sunt diferite: Unii găsesc „o mie și una” de argumente *pro*; precum și alții găsesc tot atâtea, *contra*.

Așa stând lucrurile, s'ar părea inutil să mai discutăm problema. Am putea-o lăsa baltă, ca s'o rezolve timpul sau anumiți oameni, care fără să mai țină seamă de atâtea opinii, s'ar rosti pentru linia ce-ar crede că e mai folositoare Bisericii și Neamului.

Fără să credem decât într'o anumită măsură în vechiul și prea uzitatul dicton: „din discuții, naște adevărul”, vom contribui cu un cuvânt la această problemă deosebit de dificilă.

Unul din argumentele principale ale celor ce susțin nesecitatea participării preotului la activitatea politică, se bazează pe faptul că preotul, fiind răspunzător în fața lui Dumnezeu pentru sufletele încredințate pazei sale, nu se poate dezinteresa de nici una din lucrările omenești. E deci dator a îndruma pe bună cale — chiar și în politică pe păstorii săi, ca nu cumva aceștia să apuce pe căi greșite.

Adevărul obligă pe oricine să recunoască — pe linie de ideal — că așa este. Preotul în acest caz se află la postul său de răspundere. Nimeni nu-l poate acuza că nu-și împlinește misiunea.

Argumentul sus arătat, susține că în viața politică, unde deslănțuirea patimilor e inerentă ciocnirilor de idei și interese, prezența preotului e imperios reclamată.

Prin cuvântul său și prin puterea harului cu care e înzestrat, să potolească acele patimi, să îmblânzească pe cei porniți spre rău și să lumineze calea cetățenilor-creștini spre binele dorit de toți.

Sunt argumente atât de tari și convingătoare — teoretic — încât cu greu li s'ar putea opune alte argumente.

Din păcate numai și numai teoretic.

Cine a cunoscut viața politică din'nainte de războiul acesta, (și cine n'a cunoscut-o?) știe cât de trist se prezenta situația.

Și doar preoțimea a participat din plin la această viață.

Nu punem la îndoială buna atenție a păstorilor sufletești, de a grijii în orice activitate de credincioșii lor.

Suntem însă siliți să constatăm că în acest domeniu, prezența și intervenția preotului, nu numai că micșorează cantitatea și întinderea răului, ci din contra îl mărește.

Imi stă săpată în minte imaginea sacrilegiului săvârșit cu prilejul unor alegeri parlamentare din anul 1932. Un preot încadrat într'un partid politic advers celui ce era la putere, a venit dimpreună cu ceilalți adepți ai partidului său ca să-și îndeplinească dreptul cetățenesc de a vota. Ca pentru un asemenea prilej și pentru a nu se expune la vre-o suferință — (pe atunci te puteai aștepta la orice, dacă-ți permiteai să ai alte convingeri decât ale partidului dela putere) — a crezut de bine să se îmbrace în odăjdii și și-a luat cu sine și Sf. Evanghelie.

Când a ajuns aproape de locul de votare, o ceată de bătauși abrutizați în ultim hal de băutură și ură atâțată din umbră de adversari, a tăbărit asupra Sf. Sale, l-a bruscat într'un mod josnic și l-a făcut să scape cu fuga.

Nu voiu putea să uit niciodată scena aceasta ce ne degradează.

Mă întreb însă, oare pentru vremurile ce vor veni — căci vor veni alegeri nenumărate — suntem pregătiți în mod conștient pen-

tru o viață cu adevărat democratică? Fi-va liber oricine să-și manifesteze convingerile? Fi-vor preoții scutiți de scene ca cele arătate mai sus?

Cine ne-ar putea asigura? Și dacă nu, atunci la ce bun să continuăm a duce în mocrila tuturor patinilor politice, curata față a preotului și a preoțimii?

Cui ar folosi? Va ieși Biserica mai întărită din această participare? Crede cineva lucrul acesta?

De crede cu adevărat, să mărturisească și să dovedească, ca astfel, toți cei dornici a vedea Biserica tot mai înălțată, să-l urmeze. N'am putea întrezări pe nimeni, în afară de utopiști.

Și oare n'are preotul destul de lucru în ogorul său spiritual?

Acum, în veacul acesta de cumplite frământări și răsturnări sociale și spirituale, când rolul său e neasemuit de mare și de necesar pentru alinarea și vindecarea atâtor răni trupești și sufletești, îi mai rămâne oare timp liber pentru preocupări și acțiuni politice? Cu siguranță că nu.

Dar dacă totuși se ocupă și de acestea din urmă, atunci n'o poate face decât în detrimentul misiunii sale harice.

Discutând această problemă cu un om de suflet — român și creștin — Domnul Consilier Eug. Ionescu Darzău dela Consiliul legislativ, Domnia Sa și-a mărturisit nedumerirea că preoțimea ar mai putea accepta să facă politică. Printre altele D-sa arăta cât e de greșită această cale spunându-ne: „Misiunea preotului este de a îndruma poporul și a-i asigura mântuirea sufletească. Dintre cele 7 taine ale Sfintei noastre Biserici, cu ajutorul cărora intrăm și ieșim în sânul Bisericii, călătorind spre Împărăția lui Dumnezeu, cea mai greu de pus în aplicare din aceste Sf. Taine, este *Mărturisirea*.

Taina aceasta cere foarte mult tact pastoral din partea preotului, precum și o viețuire — chiar sub raport intim — care să nu lase nimic de dorit. Numai astfel fiind și prezentându-se preotul, credincioșii vor veni la Sf. Sa, își vor deslega băerile inimii și-și vor mărturisi sufletul lor îngreunat de păcate. Fără prezența acestor daruri ale preotului, credincioșii, ori nu se vor mai spovedi și împărtăși cu anii, ori vor căuta calea lungă spre vre-o mănăstire sau schit, unde vor găsi vre-un bătrân monah, căruia să-i încredințeze povara sufletelor lor.

Când preotul va fi încadrat în vre-un partid politic, ceilalți credincioși care sunt și ei încadrați în alte partide adverse, oare cum vor mai veni să se mărturisească? Cu, sau fără dreptate, se vor teme aceștia că din păcatele lor,

preotul își va face platformă de biruință a partidului său. Nu mai vorbim de dușmănia ce i-ar purta-o.

Așa fiind, cui va asigura preotul mântuirea sufletească? Numai credincioșilor ce fac parte din partidul său? Dar pe ceilalți cui îi va lăsa?

Și când preotul trebuie să fie în orice loc „înger al păcii și al dragostei“, care dându-se numai de partea unui grup politic, nu va măria celorlalte grupuri din care nu fac parte?

În astfel de condițiuni, mai poate preotul să afirme cu tărie că-și împlinește misiunea sa pastorală?*

S'a mulțumit numai cu întrebările Dl. Consilier Darzău, rămânând ca eu dimpreună cu cetitorii, să tragem concluzia.

* * *

Cei ce susțin necesitatea de a face preotul politică, găsec ca argument în favoarea tezei lor și faptul că preoțimea — ca un corp social constituit — are de susținut în fața statului, o seamă de interese. În plus, preotul fiind cetățean al statului, trebuie să ia parte la viața publică, spunându-și cuvântul oridecâteori e nevoie.

La aceste argumente — ce nu sunt lipsite de adevăr și importanță — e cazul să constatăm că: în primul rând chiriarii — ce sunt membrii de drept în Senat — vor putea apăra oricând dreptele revendicări ale preoțimii, de care au datoria a se îngriji cu dragoste și stăruință; iar în ceea ce privește drepturile cetățenești, credem că nimeni nu o oprește a și le păstra și-a face uz de ele cum va socoti mai bine. Aceasta însă nu obligă pe nimeni să se înscrie numai decât în partide politice și *mai ales să facă propagandă militantă*, alături de acei ce în dorința lor de a birui, nu se împiedică în scrupule morale.

Simpatii politice, da Activitate politică, nu.

Dece nu fac politică militarii? Dece nu militează judecătorii? Aceștia nu sunt cetățeni ai statului? Ei nu au interese de susținut?

Dece e necesar să facă preotul politică?

Andronic Movilița

Dacă trăim cu Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, întărâtându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi. (Gal. 5, 25—26)

Cuvântarea

ținută de P. Sf. Sa Episcopul Veniamin la festivalul aranjat de F. O. R.-ul din Caransebeș la 24 Februarie 1946 din prilejul sărbătoririi Sale la împlinirea celor 60 ani de viață.

Iubiților mei,

Viața omului este un dar dela Dumnezeu, de aceea nu dispunem de ea și avem să ne dăm seamă la sfârșitul ei cum am chivernisit talanții dăruți de Dumnezeu. I-am chivernisit cu osârdie și muncă cinstită, sporindu-i, ori i-am îngropat în pământ, nefăcând nimic pentru înmulțirea lor, trăind la întâmplare. Viața fără un scop, fără ideal nu are nici un rost, ci numai prin muncă se sfințește. Ea trebuie să fie o vecinică rugăciune prin muncă cinstită de fiecare zi. Cartea vieții este deschisă, în care fiecare poate ceti, oricât ar dori omul să ascundă unele fapte. Fiecare zi își are fila ei. Unele vor fi scrise cu fapte bune și mai puțin bune, unele vor fi albe, — în cari n'am făcut nimic, iar altele mai curate sau mai cu pete, de cari ar trebui să ne rușinăm. S'ar cădea, ca fiecare din noi să răsfoim cartea vieții cât mai des, sau măcar la anumite popasuri și zile mari și să ne facem un bilanț de conștiință și să ne revizuim trecutul, spre a face concluziuni pentru viitor. Aceste examene de conștiință, făcute sincer, vor aduce căință și îndreptare, vor întehi lupta contra răului și pentru înfăptuirea binelui. Acest examen îl cere Sf. noastră Biserică la taina spovedaniei în posturile mari și își are rostul lui pentru îmbunătățirea vieții și curățirea sufletului de păcate. *În fiecare seară și dimineață — zice Efrem Sirul — caută cu exactitate dacă sufletul tău e în ordine*“.

„Se poate încerca orice — zice poetul german Goethe — în afară de a trăi la întâmplare. Și dacă nu voiești să trăiești la întâmplare, fixează-Vă ore regulate, în cari vă veți face socotelile cu voi înșivă și cu Dumnezeu”.

Cartea vieții mele este deschisă și arată cum am lucrat, întrucât mi-am putut sau nu îndeplini misiunea ce am avut de îndeplinit în diferite slujbe. Viața omului nu se prețuește după mulțimea anilor, ci după binele realizat și după acesta va fi judecat de Tatăl nostru cel din ceruri. Om bătrân nu este cel încăruntat în zile, ci cel ce nu mai poate realiza nici un bine în lume, cel ce nu mai este de nici un folos societății. De aceea sunt tineri bătrâni și bătrâni tineri. Omul nu predică numai cu cuvântul, ci și cu faptele lui, căci *viața e o*

predică vie, cu rezultate mai bune de multe ori, decât o predică cât de bună, desmintită de faptele predicatorului. Cum a fost viața mea în acești 60 de ani și mai ales în cei patru ani și jumătate de când am venit la cârmă Eparhiei, o las în judecata bunului Dumnezeu și a oamenilor. Pot totuși mărturisi cu inima liniștită că m'am străduit să lucrez cu cele mai bune gânduri și cu cea mai curată dragoste pentru binele Bisericii, neamului și al Țării întrucât nu suntem stânjeniți de slăbiciunile inerente firii noastre omenești. La temelia activității mele a stat *iubirea de bine*, de adevăr, de dreptate, de Biserică și Neam și Țară, căci iubirea e temelia vieții omenești și creștinești; ea este forța creatoare, care dă senz vieții noastre, pe când ura este forță distructivă care desfigurează pe om. Iubirea creiază solidaritate, frăție constructivă și armonie între clasele sociale, ea este temelia oricărui bine și progres în lume, pe când ura este distrugătoarea oricărei solidarități și comuniuni omenești.

De aceea această sărbătorire și aprecierile prea măgulitoare ce mi se aduc, dați-mi voie să le atribui în primul rând instituțiunii căreia mi-am închinat viața, sfintei noastre biserici și slujitorilor ei, fără ajutorul devotat al cărora nu ași fi putut realiza mare lucru în opera de întărire și progres al Bisericii și al instituțiilor ei. Eu consider această sărbătorire ca un semn de alipire al obștei noastre românești față de Biserică, mama cea bună a Neamului și o primesc cu vie emoție și cu recunoscătoare mulțumiri pentru dragostea arătată.

Cum V'am chemat și în trecut, Vă chem și astăzi, cler și popor de opotrivă strânși uniți, într'o solidaritate națională lângă Biserică noastră strămoșească, singura pavază și ocrotitoare a bunurilor spirituale, căci numai așa vom avea garanția că vom eși la limanul izbăvirei în aceste cruciale vremuri ale istoriei, când se făurește pacea mult așteptată pe seama tuturor popoarelor. Căci „Biserica ortodoxă a făurit sufletul unitar al Națiunii, i-a sădit virtuțile și i-a ocrotit comorile lui sufletești. Ortodoxia noastră bimilenară a stat de veghe la căpătâiul Neamului, i-a crescut în frica de Dumnezeu, i-a păstrat sufletul cu toate însușirile spirituale, și ei avem să-i mulțumim că suntem pe aceste plajuri după atâtea încercări ce au venit peste noi în cursul veacurilor. Puțerea ei a ridicat mănăstirile, a zugrăvit icoanele neprețuite pe iconostasele și pereții bisericuțelor noastre și a sutelor de mănăstiri”.

Ortodoxia noastră este principiu de viață creștină, este trăire după principiile dumnezeiești.

propoveduite și trăite de Mântuitorul Hristos, e viață care innobilează și spiritualizează ființa omenească și o ridică din pulberea pământului în sferile vecinicii cerești. Ea face din omul supus păcatului ființă asemănătoare lui Dumnezeu. Ei îi datorăm păstrarea comorilor sufletești ale poporului și numai ea ni le va lăsa moștenire urmașilor noștri. De aceea a fost și va fi alipirea sufletului Neamului așa de strânsă față de ea.

Cu toți trebuie să stăm, iubii mei, strânsi uniți cu dragoste și devotament în jurul iubitelui nostru Rege Mihai I., care a schimbat cu bărbătească hotărâre albia vieții neamului pe cursul ei firesc, căci El este chezașia unității Neamului, într-o țară liberă, democratică, independentă și stăpână pe destinele ei. Acest lucru se va putea realiza numai cu ajutorul Puterilor aliate, în simțul de dreptate al cărora și-au pus nădejdea toate popoarele lumii iubitoare de pace și libertate. În această țară cu o viață socială mai bună și mai dreaptă, dorim să trăim în frățietate și armonie deplină cu toate naționalitățile conlocuitoare, fără deosebire de limbă, rasă sau religie. Noi voim o prietenie sinceră cu toate țările vecine și în deosebi cu marea noastră vecină din răsărit, U. R. S. S., care prin jertfa eroice a armatei roșii, înfrățită în luptă cu armata noastră, ne-a ajutat să recucerim Ardealul de Nord, răpit mișelește prin un dictat odios dela trupul Țării și să-l unim pe vecie cu patria mamă.

Iubii mei,

Fiindcă în sală sunt mulți părinți și îndeosebi mame și mult tineret, dați-mi voie ca să stăruiesc câteva minute asupra rolului mamei în societate și al familiei în viața neamului, problemă așa de vitală în scumpul și mândrul nostru Banat. La noi pe acest teren sunt atâtea deficiențe, încât trebuie să dea de gândit tuturor factorilor de răspundere, pentru viitorul de mâine al românismului în această parte a Țării.

Mama în educație reprezintă integral mediul familiar. Ea pune piatra unghiulară în formarea sufletului copilului său. Intuiția mamei și iubirea ei jertfelnică influențează mai repede firea copilului și înțelege cu bunăvoință aspirațiile ideale ale copilului plătând și delicat, prin generozitatea și răbdarea ei. Ce rol mare poate avea în viața familială și pentru creșterea copiilor o mamă credincioasă, pe care Dumnezeu nu o părăsește și-i trimite ajutorul său în necazuri, veți putea vedea din istorisirea unei părți a vieții mele familiare. Și o fac aceasta nu ca

o laudă, ci numai spre a evidenția cum dragostea și viața jertfelnică a mamei poate determina conduita copilului pentru toată viața. Această dragoste și jertfa a mamei pentru copii nu poate fi răsplătită cu nimic în lume.

Crescut în casa unui umil preot de sat, ieșit dintr-o familie fruntașă de țărani din Țara Oltului, și sunt mândru de obârșia familiei, căci dacă cercetăm mai deaproape, vedem că mai toți fruntașii Neamului, în prima sau a doua generație, își trag originea din pătura țărănească, acest izvor sănătos de energie al Neamului. Dela părinți am moștenit credința în Dumnezeu și dragostea de Biserică, ceea ce a contribuit la îndreptarea pașilor mei spre slujba preoției.

Rămas orfan de tată la vârsta de 15 ani, am crescut sub ocrotirea iubitei mame pe care am avut-o alături de mine până la moartea ei, împărtaşindu-mă de dragostea ei părintească, care mi-a ușurat traiul solitar. De aceea și acum o simt cu sufletul aproape de mine și binecuvântându-mă din ceruri se roagă pentru mine și ia parte la aceste clipe de bucurie, împreună cu tatăl meu.

Rămasă văduvă la 41 ani, numai credința în Dumnezeu i-a dat puterea pentru creșterea la școli a celor 8 copii, toți nevârstnici la moartea tatălui, din o neînsemnată pensie și din venitul celor 3 lanțe de pământ, printr-o muncă și stăruință jertfelnică de fiecare zi. Și-a purtat 38 ani văduvia cu resignare și încredere în ajutorul lui Dumnezeu, care nu a părăsit-o și a avut mângâierea de a-și vedea toți copiii cu rosturile lor. Pot spune cu mândrie că a fost o adevărată mucenică și o mamă model.

Și mă gândesc adeseori la mamele din Banatul nostru, cu multe bogății, cari nu sunt în stare să-și crească mai mult de 1-2 copii, cu toată starea materială mult mai bună și se îngrozesc la gândul de a putea avea mai mulți copii. Cauza acestor stări, pe lângă cele economice, cari sunt mai puțin determinante, o află în slăbirea credinței religioase și în destrămarea sfințeniei familiare.

De aceea trebuie o revenire la o viață creștinească familială a mamelor, căci cu drept cuvânt a spus cineva: „*Dați-mi mame evlavioase și voi îndrepta lumea*“, iar Sf. Ieronim spune: „*o mamă bună e o cinste pe copii și o comoară pentru bărbat*“. „*O mamă bună prețuiește cât o sută de învățători spune un învățat*“.

Formarea omului nou nu se poate face fără mame bune și credincioase, fără contribuția familiei creștine, a Bisericii și școlii, cari trebuie să dea personalități morale, de cari depinde progresul calitativ în umanitate, pentru înfăptu-

irea căruia, marele pedagog Postalozzi recomandă ca mijloace: credința și iubirea. El spune: „Fără iubire și credință lipsește capătul firului dela care pornește, progresează și care termină dezvoltarea umanității, care umanitate e unitatea armonică a forțelor bazate pe iubire și credință.”¹

Sunt recunoscător Dlui președinte al F. O. R-ului pentru laudabila inițiativă luată cu acest prilej pentru adunarea de fonduri în vederea ridicării unei mărețe biserici catedrale, vrednică de trecutul și importanța acestui centru bisericesc și românesc, gând care m'a preocupat dela venirea mea aici și pentru realizarea căruia am și început pregătirile. Am bucuria să anunț, că am și primit o danie destul de însemnată, pentru acest scop, din partea sorie și a cumnatului meu din loc, prin dăruirea și a două lanțe (jug.) pământ arător cl. I. cari valorează astăzi peste 15 milioane Lei.

Mulțumesc cu acest prilej Dlui Min. Al. Alexandrini și sorie și cumnatului meu pentru cinstitirea acestui eveniment al vieții mele cu pilduitoarea lor faptă, care nădăjduim că va afla și alți imitatori. Cu ajutorul lui Dumnezeu și al oamenilor de bine și iubirea de biserică, nădăjduim că nu peste mult să putem pune piatra de temelie a noului sion pe terenul unde este astăzi cazarma G. Drăgălina, alături de reședința episcopescă.

Iubiții mei,

Mulțumesc păr. director al liceului „Tr. Doda” pentru frumoasele cuvinte de bineventare și pentru găzduire.

Exprim Dlui președinte al F. O. R-ului vii mulțumiri pentru prea elogiioasele aprecieri ce nu mi se cuvin precum și minunatelor coruri cu zeloșii lor dirijori pentru bucuria ce mi-au făcut cu melodioasele lor cântări, cinștind astfel Biserica și Ierarhul pus în slujba ei. Această sărbătorire mă îndatorește să-mi întetesc zelul, spre a răsplăti dragostea și atașamentul ce mi-l-ați arătat, prin o activitate care să lase o moștenire sporită și în plin progres spre binele bisericii și Neamului.

Aceleași mulțumiri adresez tuturor cari au ținut să mă cinstească cu cuvântul și prezența lor și rog pe bunul meu Dumnezeu, ca odată cu arhierestile Noastre binecuvântări, să trimită asupra lor darurile sale cele bogate, ca să poată preamări pe Tatăl nostru cel din Ceruri prin fapte bune, spre binele lor personal, al Neamului și al Țării.

† Prof. Dr. I. Mateiu

În zorii zilei de 20 Martie 1946 a plecat pe calea veșniciei Prof. Dr. I. Mateiu. Legea dură și inexorabilă a morții a curmat firul vieții a aceluia ce a fost președintele comitetului central al F. O. R-ului.

Un nou mormânt s'a deschis și în el s'a prăvălit stejarul viguros, ce se înălțase dela poale muntelui Suru și de lângă Țara Oltului!

Fiu de preot, născut la 22 Aprilie 1884 în Sebesul de Sus, după ce a terminat școala primară, a urmat liceul de Stat din Sibiu. După ce a absolvit Institutul Teologic Pedagogic din Sibiu, a continuat studiile la Universitatea din Cluj, unde și-a luat doctoratul în drept.

Inceputul apostolatului său, l-a făcut ca *învățător confesional* în satul ardelean; iar ascenziunea sa de cărturar a mers până la catedra universitară, pe care a ilustrat-o cu *autoritate, prestigiu și deplină competență*.

Viața sa a fost închinată Bisericii și poporului. A fost un misionar al vieții românești și un vizionar al idealului creștin. A slujit poporul și a apărat drepturile milenare. A militat pentru valorificarea tradițiilor săguniene și a luptat pentru afirmarea vieții spirituale.

Fie în calitate de referent școlar al Mitropoliei în vremea lui Ion Meșianu; fie în calitate de secretar general al școalelor în timpul Consiliului dirigent, Prof. Dr. I. Mateiu a muncit pentru luminarea poporului și pentru dreptul națiunii la cultură și progres. Fie ca publicist și scriitor, s'a inspirat din doctrina Evanghellei și din trecutul neamului, deschizând orizonturi și iluminând de lumină în lupta pentru libertate și cultură.

Fie ca deputat eparhial al Episcopiei Clujului și director al foii oficiale *Renașterea*; fie ca membru în consiliul național bisericesc, s'a manifestat ca un autentic interpret și neînfricat apărător al legislației săguniene. Prin lucrările sale de drept canonic — premiate de Academia Română și Ministerul Cultelor — Biserica străbună a găsit în el o minte clară și un doctrinar ponderat.

Prin activitatea sa publicistică de 40 ani scriind peste trei mii de articole, Prof. I. Mateiu s'a aliniat în rândul marilor cuceritori ai scrisului românesc, printr-o limbă aleasă și un stil vioi.

Fie ca director al Internatului Teologic din București; fie ca deputat în mai multe legislații; fie ca secretar general al F. O. R-ului, dela înființare și în ultimii ani președinte al comitetului Central al F. O. R-ului, Prof. I. Mateiu și-a adus contribuția sa considerabilă în soluționarea tuturor problemelor mari, iar proeminența sa personalitate a lăsat urme și înfăptuiri înregistrate de istorie și apreciate de contemporani.

Academia comercială din Cluj, l-a ales în repetate rânduri pro-rector și rector, în care calitate a fost un *mentor spiritual al studențimii și un adevărat educador al generației tinere*.

El a făcut parte din pleiada generației luptătoare pentru valorificarea substanței românești și pentru afirmarea etice creștine în dinamica vieții sociale.

Prin moartea sa, se pierde un animator al conștiinței naționale și un aprig apărător al tradiției săguniene. Dispare un profesor distins și un educator idealist. Dispare o energie din viața școalei și un apostol din ogorul Bisericii. Se stinge o făclie a catedrei universitare și dispare un stegar iscusit al F. O. R-ului.

1. Citat după G. G. Antonescu, Ist. pedagogiei p. 394.

Apostolatul laic pierde un promotor idealist, iar F. O. R. pierde un președinte, ce s'a frământat mereu pentru valorificarea datinei și credinței strămoșești.

Lângă mormântul din satul său natal, aducem o lacrimă de regret și recunoștință și îi zicem creștinescul: *Veșnică să-i fie pomenirea!*

B.

Ecouri din presa bisericească

despre aniversarea jubileului de 60 ani a P. Sf. Sale Episcopului nostru Veniamin.

Multe din revistele bisericești au luat notă despre această aniversare. Dintre acestea menționăm:

1. „**Telegraful Român**” din Sibiu în Nr. 7-8/1946 scrie: „Când în anul 1941 a urcat scaunul vlădicesc de glorioasă moștenire șaguniană al Caransebeșului, P. S. Sa aducea cu sine bogata experiență câștigată și hotărârea puternică de a se devota cu totul înaltei misiuni vlădicescilor. Fire blândă și senină, pricepător la durerile și nevoile celor mulți, cel de al șaselea episcop al acelei eparhii reînființate și-a ales drept crez al chemării Sale: *Păstrarea și sporirea tradiției moștenite și strădania de a face din Ortodoxie, steaua călăuzitoare a sufletului românesc din Banat.*

Devotat cu totul misiunii Sale sfinte, la temelile căreia a așezat ca principii călăuzitor *credința și dragostea creștină, P. S. Sa s'a străduit din toate puterile să ridice eparhia Caransebeșului la înălțimea cerințelor vremii.* Odată cu întărirea instituțiilor eparhiale și cu sporirea acestora cu alte noi după cerința vremurilor actuale, *destoinicul vlădică* a îmbrățișat spre chibzuită rezolvire o seamă de probleme noi de ordin moral, social, umanitar și economic.

Mobilizând clerul la muncă disciplinată în toate domeniile vieții bisericești, naționale, sociale și economice, P. S. Sa a reușit în aproape 5 ani de păstorie, *să promoveze renașterea vieții religioase, întărirea sentimentului religios și ridicarea culturii intelectuale și morale a istetului popor bănățean.*

Mereu conștient de marea răspundere ce o are în fața lui Dumnezeu, P. S. Sa și-a concentrat toată grija și energia voinței într-o *încoiere și întărire a sufletului bănățean*, prin ridicarea lui spre izvorul tuturor virtuților străbune: Hristos. Strădalnic neconținut pentru a fi la înălțimea chemării Sale, P. S. Sa și-a *inviorat statornic devotamentul slujirii în dukul șagunian*, inspirându-se totdeauna din marile aspirațiuni ale Bisericii și Neamului, *al căror purtător și crainic este cu toată puterea ființei Sale.*

Sibiul ortodox, mândru că a dat din pleiada sa pe al patrulea trimis al său la conducerea eparhiei Caransebeșului, îi urează călduros să aibă parte de îndelungată și rodnică păstorie, spre a putea continua și desăvârși opera începută, căreia s'a dedicat cu toată râvnă.

2. „**Renașterea**” din Cluj, Nr. 11-12 dela 17 II. a. c. scrie: „*Foaia Diecezană*”, organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului, închină numărul său din 24 Februarie a. c. sărbătoririi P. S. Sale Episcopului Veniamin cu prilejul împlinirii vârstei de 60 ani de viață.

Prin articolele celor mai distinși colaboratori ai P. S. Sale — clerici și mireni — Foaia Diecezană apare într'un cadru sărbătorec, aducând *un profund și recunoscător omagiu inbilului Arhipăstor pentru înțeleapla conducere încununată de cele mai frumoase realizări în toate domeniile, a eparhiei bănățene.*

Clerul și poporul din această eparhie de graniță se înșirue cu toată dragostea sufletului său în jurul *bunului și vrednicului Arhipăstor*, care a știut în cei 5 ani de rodnică păstorie să se facă iubit de toți, atât prin *bogatele sale calități sufletești*, cât și prin părinteasca grijă ce o poartă fiilor Sai sufletești.

„**Revista teologică**”, Sibiu în Nr. 1-2/1946 scrie: „P. Sf. Episcop Veniamin stă în slujba Bisericii noastre dreptmăritoare de patru decenii, servind-o cu râvnă pilduitoare și cu tot atâta devotament.

Nu s'a ferit de muncă niciodată. Dimpotrivă, acolo unde era greul mai mare, îl găsim întotdeauna. Preot necăsătorit, a fost pe front în primul războiu mondial, a colaborat la reînființarea și organizarea istoricei Episcopii a Vadului, Feleacului și Clujului, iar apoi s'a stabilit la Sibiu, unde a îndeplinit funcțiunile de secretar și consilier arhiepiscopesc cu cele mai bune roade pentru Biserica noastră și spre deplina mulțumire a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae al Ardealului.

În anul 1940 a intrat în monahism. Scurtă vreme după aceea (1941), a fost orânduit episcop al Eparhiei Caransebeșului, căreia i-a dat o strălucire nouă pe toate tărâmurile.

Cât a ostenit aici la Sibiu, a fost colaborator permanent al revistei noastre, în culoanele căreia a apărat dreptele revendicări ale clerului ortodox în Statul român — sub pseudonimul „Părintele Nichifor” — cu o vigoare și o precizie de date puțin obicnuite.

„**Legea Românească**”, Oradea în Nr. 5-6 din 1-15 III a. c. scrie: „*Prea Sfinția Sa P. S. Episcop Veniamin* al Caransebeșului a fost sărbătorit de clerul și poporul din acea eparhie în zilele de 23—24 Februarie a. c. cu prilejul împlinirii vârstei de 60 ani.

Din anul 1941 de când păstorește eparhia Caransebeșului s'a înmulțit într'un mod impunător numărul acelor cari văd în P. S. Sa pe slujitorul lui Hristos întrutotul devotat misiunii sale sfinte, în toate slujbele în cari a fost așezat. În cei 37 ani câți au trecut de când a isprăvit școala teologică „Andreiană” din Sibiu (1909) mulți au fost oamenii, tineri și bătrâni, cari au cunoscut în P. S. Sa pe omul cel dăruit de Dumnezeu ca tuturor toate să se facă și cu bunătate și înțelepciune pe toți să-i câștige spre cele cari sunt după voia lui Dumnezeu.

Și toți aceia — de cari sunt mulți în eparhia noastră — s'au împreunat cu clerul și poporul din eparhia Caransebeșului care și-a sărbătorit ierarhul cu calde rugăciuni către Dumnezeu și cu coruri de cântări înălțătoare.

La această sărbătoare a participat și eparhia noastră prin rugăciunile rostite în sf. biserică catedrală de P. S. Sa P. S. Episcopul nostru Nicolae la sf. liturghie pe care a slujit-o în Dumineca din 24 Februarie a. c. din Oradea.

„*Să știe că cel ce a întors pe păcătos dela rătăcirea căii lui, își va mântui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate*”. (Iacob 5, 20)

Telegrame și scrisori de felicitare

Primate de P. Sf. Sa Episcopul Veniamin

Arhiepiscopia ort. rom. de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 670/946

Prea Venerat Consiliu Eparhial

Caransebeș

Am primit adresa DVoastre cu Nr. 730 B. din 5 Februarie 1946 din care rezultă că s'au aranjat seibări în onoarea P. S. Episcop Veniamin din prilejul împlinirii vârstei de 60 ani.

Suntem alături de D-Voastră dorind P. S. Sale viață lungă și arhipăstorie binecuvântată.

Fie ca și această sărbătoare să reamintească Clerului și credincioșilor acele înalte obligațiuni față de sfânta noastră Biserică strămoșească, prin care o generație se arată vrednică față de înaintași și pildă de urmat pentru urmași.

Primiți; P. C. asigurarea distinsei noastre considerațiuni.

Sibiu, la 21 Februarie 1946.

† T. Scorobț (LS) Prot. Col. Iosif Serafin
vicar arhiep.

Respectuos rog pe Prea Sfinția Voastră, să binevoiti a primi din partea smereniei mele cele mai calde urări de sănătate și multime de zile, pe cari urări eu fiisă iubire le trimit Prea Sfinției Voastre la ziua de 22 Februarie 1946, când din darul lui Dumnezeu împliniți vârsta de 60 ani.

Când clerul și poporul din de Dumnezeu păzita Eparhie Ortodoxă Română a Caransebeșului pe care cu părintescă iubire și înțelepciune o păstoriți, cinstește acea zi cu sărbătorirea după cuviință a iubitului lor Ierarh, împreună cu rugăciunile lor se înalță către ceruri și rugăciunea mea, ca bunul Dumnezeu să dăruiască Prea Sfinției Voastre încă mulți ani de rodnică păstorie spre slava Preasfânt Numelui lui Iisus Hristos Domnul și Mântuitorul nostru și a Sfintei Sale Biserici și spre binele neamului nostru. Intru mulți ani Stăpâne.

Oradea, la 20 Februarie 1946.

Cu smerenie sărută mâinile Prea Sfinției Voastre și cere arhierasca Voastră binecuvântare:

Arhimandrit Ioan Dinu
Vicarul Episcopiei Ortodoxe
Române Oradea

Primind încunoștințarea Venerabilului Consiliu Eparhial al Caransebeșului No. 730 B. 1946, cu privire la sărbătorirea împlinirii a 60 ani de vârstă ai Prea Sfinției Voastre, simțim o plăcută îndatorire de frate întru Hristos și împreună slujitor al Domnului să Vă facem urări de viață lungă, de sporire în cele mai înalte isbândiri duhovnicești și temeinice îndrumări a fiilor sufletești ai Prea Sfinției Voastre pe cărările luminoase ale evangheliceștilor propoveduirii.

Am fi luat parte cu cea mai mare bucurie la festivitățile organizate în cinstea prea Sfinției Voastre, dacă înștiințarea ne-ar fi găsit la Reședința din Râmnicul Vâlci și n'am fi fost plecat în București, chemat de îndatoririle răspunderii Noastre de pe lângă Sfânta Patriarhie.

Participăm însă din toată inima la bucuria pe care au simțit-o duhovniceștii fii ai Prea Sfinției Voastre cu prilejul acestei aniversări fiindcă Biserica și Neamul gustă din plin roadele binefăcătoarelor strădanii, care zi de zi și ceas de ceas le oferiți ca ofrandă a sufletului Prea Sfinției Voastre pe Altarul împlinirilor spiritualității românești și ale Ortodoxiei.

Să trăiți întru mulți și fericiți ani, spre binele și fericirea scumpilor fii ce V'au fost încredințați întru dreaptă păstorie, iar dela Noi Vă rugăm a primi caldă și frățească îmbrățișare întru Hristos, Domnul nostru:

† Athanasie
Episcop Locotenent

În viața de păstorie, îndrumare spirituală și morală a unui arhieru cea mai frumoasă și înalțătoare clipă este aceea când se ivește ca o floare recunoștința, dragostea și devotamentul creștinilor și fiilor sufletești în mijlocul cărora și pentru a căror mântuire i-Ți înalți zilnic ruga către Atotputernicul Dumnezeu.

O astfel de clipă este și ziua de 22 Februarie 1946, ziua nașterii Prea Sfinției Tale, cu care ocaziune vi-se prezintă ca rod al unei activități arhieresti binecuvântată de Dumnezeu: recunoștința și dragostea credincioșilor păstoriți de Prea Sf. Ta.

Fie-ne permis și nouă ca în cununa de recunoștință, iubire și stimă împletită atât de frumos de credincioșii Eparhiei Caransebeșului pentru Prea Sfinția Ta, să așezăm și noi o florică, care nu se va vesteji nici când în sufletul nostru și să dorim ca Bunul Dumnezeu să-Ți dăruiască o viață îndelungată, cu deplină sănătate, mulțumire sufletească pentru binele și mărirea sf. noastre Biserici și a neamului românesc.

Aurelia și Dr. P. Cioban
adv. Timișoara

Cu toată dragostea am fi dorit să iau parte cu toți ai mei la sărbătorirea celui mai „îndreptător al credinței și al blândeței” dintre arhipăstori în viață ai neamului nostru prin pilda P. Sf. Tale.

Așa trebue să ne mulțumim să fim prezenți numai cu gândul și cu inima și eu și ai mei la serbătoria P. Sf. Tale.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să Te învrednicească să ne ajungi urma și să ne întreci în toate.

Și mai rugăm pe Dumnezeul nostru să ne dea cât mai curând pacea sa și cea dorită de noi și de toată suflarea românească cinstită și drept măritoare.

Intru mulți ani Stăpâne!

Prof. Timotei și Victoria Popoviciu
cu toți ai noștri — Sibiu

Cele mai calde urări de sănătate și îndelungă viațuire spre bucuria credincioșilor și slava Bisericii române

Ilie Lungulescu
consilier înalta Curte de Casație, București

Subsemnatul și preoțimea Brașovului, respectuos Vă urează încă un pătrar de veac de arhipăstorie rodnică cu deplină sănătate spre înflorirea bisericii.

Dr. Nicolae Stinghe
protopop, Brașov

Clerul și credincioșii din Târnava Mică Vă urează Intru mulți ani Stăpâne!

Protopopul Opresanu Gh.
Târnăveni

La împlinirea vârstei de 60 ani în numele clerului și poporului din Valea Târnavelor Vă doresc viață și păstorire îndelungată și rodnică.

Emilian Stoica
protop. Sighișoara

Cu prilejul împlinirii vârstei de 60 ani Vă rugăm să primiți cele mai desăvârșite urări intru o cât mai lungă și fericită păstorire a drept credincioșilor din episcopia ort. rom. a Caransebeșului

Ing. Al. Popp
dir. gen. U. D. R. București

Cu ocazia împlinirii celui al 60-lea an prezint omagiile, urări de sănătate și rog pe Atotputernicul să vă hărăzească și arhipăstorire îndelungată și prea fericită.

Devotat, *Nicolae Filipescu*
dir. gen. Casa pensiilor, București

La sărbătorirea organizată de episcopia ort. rom. a Caransebeșului, din prilejul împlinirii vârstei de 60 ani, corpul profesoral dela școala normală de fete din Sibiu se asociază și urează Prea Sfinției Voastre Intru mulți ani, Stăpâne!

Directoare, Maria Iuga

În momentul solemn de sărbătorire pentru eparhia Caransebeșului a Prea Sf. Episcop Veniamin, corpul profesoral al liceului Șaguna eforia și delegațiunile școalelor ortodoxe din Brașov sunt cu sufletul acolo, dorind Prea Sfințitului Părinte viață îndelungată și rodnică în fapte mari pentru prosperitatea eparhiei.

Director, Velian Marculescu

Cu ocazia împlinirii a 60 ani, în numele soborului sfinței mănăstiri Căldărușani Vă urez să trăiți intru mulți și fericiți ani, Prea Sfințite Stăpâne!

Staret, Arhim. Ilarion Marin

INFORMAȚII

Șezătoare religioasă. Corul bisericesc de copii prin grija și conducerea D-lui Prof. D. Cusma a ținut o reușită șezătoare în ziua de 25 Martie a. c. închinată Maicii Domnului.

În cadrul acestei serbări a cuvântat păr. Prot. Dr. M. Bănescu.

P. S. Sa Păr. Episcop Veniamin a participat la această șezătoare.

Cerc pastoral la Ferdinand. Duminică 4 Martie c. Cercul pastoral din Valea Bistrei superioare și-a început activitatea din acest an printr-o ședință solemnă la Ferdinand.

Serviciul divin s'a săvârșit de către un sobor de preoți în frunte cu P. On. Prot. Isaia Suru, protopresbiterul Caransebeșului.

Răspunsurile corale s'au dat prin alternanță de către Corul mixt al Căminului Cultural condus de Dl. V. Anderwald și de către corul interșcolar condus de Dș. înv. Valerica Stanciu, din loc. Predica a rostit-o Păr. Ionel Turcan din Cireșa, vorbind credincioșilor cu multă convingere despre post.

Dela biserică mulțimea se îndreaptă spre Căminul Cultural unde Pr. I. Racoveanu vorbește auditorilor despre „Alfabetizare“.

Dumineca ortodoxiei a fost sărbătorită la Ferdinand prin conducerea Păr. I. Racoveanu și concursul corului mixt al Căminului Cultural, dirijat de Dl. V. Anderwald.

A participat și Oastea Domnului din loc și împrejurimi.

Biserica ruteană unită a denunțat actul de unire cu Roma.

Conferințe. În cadrul ciclului de conferințe patronate de P. S. Sa Păr. nostru Episcop Veniamin au mai conferențiat până acum Dnii: P. Jumanca insp. gen. despre „Școala de dascălie din Caransebeș și rolul ei cultural în viața Banatului“, R. Ciric, prof. de chimie pespre „Energia atomică“ și Dr. I. Adam despre „Problema mamei și a copilului“.

Tratatul de pace cu România a fost adus în discuția adjuncților miniștrilor de externe ai marilor puteri la Londra.

Scaunul protopopesic Caransebeș a fost astfel întregit: Pr. I. Sârbu — Rusca, Pr. I. Jucos — Zervești, Pr. I. Terovan' — Ohababistra, Pr. M. Rădoiu — Obreja, Pr. D. Stoichescu — Teregova, Pr. I. Mihuța — Valeaboul și Pr. V. Suru — Cârpa; defensor matrimonial Pr. I. Racoveanu — Ferdinand.

Mulțumiri.

Parohia ort. rom. din Dalci mulțumește pe această cale D-lui Bugariu și soției sale Dnei Bugariu, comercianți din Caransebeș, pentru frumoasa lor faptă creștinească, donând sfinței biserici de aici o evanghelie în valoare de 250.000 Lei.

Cei doi parohi ai comunei Jilioara mulțumesc pe această cale următorilor donatori: I. Ploscariu cu 150.000 Lei și V. Secoșan cu 100.000 Lei pentru fondul de pictare al sf. biserici. Apoi Dnei E. Brândușescu — București, care în refugiu de bombardament fiind aici a donat 1 lingură, 1 miruitoare și 1 sf. potir aurit.

Tuturor donatorilor râvnitori și iubitori a împodobi casa Domnului, Dumnezeu să le ajute.

PARTEA OFICIALĂ

Notă oficială

Nr. 1520 Es. 1946.

Ministerul Cultelor, direcția Contabilității, cu adresa No. 8516/1946, din 11 Martie a. c. ne comunică următoarele :

În conformitate cu dispozițiunile legii No. 8, publicată în Mon. Oficial No. 5, partea I, din 8 Ianuarie 1945, cu privire la modificarea unor tabele de salarizare, din Codul F. P., referitor la membrii Corpului Didactic pe baza avizului Contenciosului, Ministerul Educației Naționale, No. 10, ședința din 11 Ianuarie 1946, dat la temei No. 5319783/946, precum și aprobării Ministerului Finanțelor No. 54443 din 1 Februarie 1946, avem onoare a Vă aduce la cunoștință că s'a aprobat ca preoților foști învățători, sau profesori de religie să li se plătească cu începere dela 1 Decembrie 1944, quantumul gradărilor din învățământ, cuvenite ca drept personal, potrivit decretului lege 1230 din 4 Mai 1941, majorate potrivit legii No. 8/1946, așa după cum a fost modificat tabelul de salarizare pentru membrii corpului didactic.

În consecință Vă rugăm să binevoiți a lua cuvenitele măsuri să se întocmească și înainteze acestui Departament state de plata drepturilor, celor în cauză, potrivit legii sus menționate, adică prin diferență pentru cei care au fost plătiți cu vechile drepturi, așa cum au fost stabilite la data opțiunii, sau cu nouile drepturi, pentru cei cari până în prezent nu și le-au reclamat.

Ceeace se comunică P. Cuc. preoți interesați, cu aceia ca de urgență să facă cuvenitul raport către Consiliul Eparhial, revendicându-și aceste drepturi ce li se cuvin.

Caransebeș, la 21 Martie 1946.

Consiliul eparhial

NOTĂ OFICIALĂ

Nr. 1544 E. C. 1946.

Înalt Prea Sfințitul nostru stăpân și Patriarh al României Nicodim, a împlinit venerabila vârstă de 80 ani.

Cu acest prilej, pentru terminarea cu un ceas mai de vreme a Catedralei ridicate în Pipirig-Neamț, satul natal al Înalt Prea Sfinției Sale, Consiliul Central Bisericesc, face un călduros apel ca „toată suflarea creștinească, cler și popor”, să contribuie cu modestul lor obol.

Obolul fiind considerat drept *omagiu adus Înalt Prea Sfinției Sale*, dispunem ca, în mod cu totul excepțional, în toate sf. biserici din Eparhia noastră, la Florii a. c. să se poarte un *tas special*.

Despre rezultat, cu prima poștă, fiecare oficiu parohial va înainta raport Of. protopresbiteral, iar P. C. Protopopii ne vor înainta un tablou cu sumele centralizate, cel mai târziu până la Dumineca Tomii.

Pe baza acestor tablouri, sumele vor fi reținute din proximele salarii ale conducătorilor de oficii parohiale cărora oficiile protopresbiterale, le vor elibera chitanțe pentru ridicarea banilor din casieria sf. bisericii Caransebeș, la 27 Martie 1946.

Episcop
† VENIAMIN

Consilier referent:
Dr. Iacob Crețiu

CONCURSE

În baza deciziei Ven. Consiliu eparhial No. 6731 B din 25 Ianuarie 1946, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pentru postul de paroh la parohia vacantă de cl. II din comuna Zorlențului Mare, tractul Lugojului.

Beneficii :

1. Sesiune parohială în estenziune de 44 jug. cadastrale și două intravilane.
2. Birul parohial obicinuît dela 200 case, a 15 ochi porumb despoiat.
3. Venitele stolare obicinuite.
4. Locuință în clădirea fostei școli confesionale

Indatoriri :

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorițele preotești, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără altă remunerație.

Impozitele după sesiune, îngrădirea intravilanelor parohiale și îngrijirea locuinței parohiale cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, având calificarea cerută pentru parohii de cl. II precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului diecezan, au a-și înainta cererile adresate Consiliului parohial ort. rom. din Zorlențului Mare prin Prea On. Oficiu protopresbiteral al tractului și a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în Sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nu în ziua de alegere

Zorlențului Mare din ședința extraordinară a Consiliului parohial ținută la 17 Februarie 1946.

Președinte,

Antoniu Atnagea

Notar,

Vucu Martin

În înțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

Dr. Aurel Mihaescu
protopresbiter

2-2

Pe baza ord. Ven. Cons. Eparhial No. 1260 B. 1946 se publică concurs la postul de paroh la parohia devenită vacantă prin moartea preotului Axentie Popovici, din Gârliște, protopopiatul Oravița.

I. BENEFICII :

1. Sesiune parohială constatătoare din 64 jug.
2. Venitele stolare uzitate.
3. Un plaț intravilan.
4. În lipsă de casă parohială preotul ales se va îngriji de locuință.

II. INDATORIRI:

Preotul numit este obligat a-și îndeplini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă remunerație. Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificarea cerută pentru parohii de cl. I-a precum și binecuvântarea P. S. Sale Episcopului diecezan să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Gârliște prin Prea Onoratul Oficiu protopopesc al tractului Oravița și să se prezinte în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nici de cum în ziua alegerii.

Gârliște, din ședința consiliului parohial ținută la 24 Martie 1946.

Președinte:
Lazăr Ștefan

Notar cons. parohial:
Ilie Miclău

În conțelegere cu Oficiul protopresbiterial

1-2

Virgil Musta
protopop

Nr. 880 C.946

ANUNȚ

On. Minister al Cultelor, cu adresa Nr. 63/1946 cabinet din 9 Februarie 1946, ne face cunoscut că Apărarea Patriotică editează un Buletin al Comitetul Central, care să urmărească popularizarea acțiunilor și problemelor legate de victimele urgiei războiului.

Recomandăm acest Buletin aceluia care doresc să se țină în curent cu mișcarea socială de ajutorare din țară.

Caransebeș, la 2 Martie 1946.

Consiliul eparhial

No. 1637 E. C. 1946.

„MOARA DIECEZANĂ“

din Caransebeș, situată în Str. Ovid No. 12, la data de 1 Iulie a. c., se va da **în arendă**, pe termen de 3-5 ani.

Moara pe lângă pietre are și valțuri și toate instalațiunile necesare unei mori sistematice.

Lângă moară se află și locuința și toate dependințele necesare unei gospodării.

Reflectanții primesc informațiuni în birourile Consiliului eparhial ort. rom. din Caransebeș, în timpul orelor oficiale.

Ofertele se vor înainta, în scris, până la 15 Maiu a. c., Consiliului eparhial.

Cuc. preoți sunt rugați a atrage atențiunea celor interesați.

Caransebeș, la 2 Aprilie 1946.

Consiliul eparhial

Școala Normală de învățători „Ioan Popasu“ Caransebeș.

ANUNȚ

Se face cunoscut celor interesați, că la școala normală de învățători „Ioan Popasu“ din Caransebeș este vacant postul de agronom.

Doritorii de a ocupa acest post, se vor prezenta la direcțiunea școlii cu toate actele necesare spre a putea fi recomandați pentru numire.

Direcțiunea

Virgil Musta
protopop

Pr. Romulus Suciu
secretar protopopesc

În conțelegere cu mine

1-2

Virgil Musta
protopop.